



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 23/2014
23.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Опачића, због кривичног дела отмица из члана 64. став 2. у вези става 1. КЗ РС и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ненада Опачића, адвоката Б.Д.-П. и В.Х., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење СПК-По1 бр.59/13, Куо-По1 бр.129/14 од 29.07.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 По1 330/14 од 01.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ненада Опачића, адвоката Б.Д.-П. и В.Х., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење СПК-По1 бр.59/13, Куо-По1 бр.129/14 од 29.07.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 По1 330/14 од 01.09.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење СПК-По1 бр.59/13, Куо-По1 бр.129/14 од 29.07.2014. године одбијена је као неоснована молба за условни отпуст окривљеног Ненада Опачића.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 По1 330/14 од 01.09.2014. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Ненада Опачића и његових бранилаца, адвоката Б.Д.-П. и В.Х. изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење СПК-По1 бр.59/13, Куо-По1 бр.129/14 од 29.07.2014. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Ненада Опачића, адвокати Б.Д.-П. и В.Х., због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 46. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и укине у целости решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење СПК-По1 бр.59/13, Куо-По1 бр.129/14 од 29.07.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 По1 330/14 од

01.09.2014. године или да преиначи наведена решења, те окривљеном Ненаду Опачићу усвоји захтев за условни отпуст.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 55/2014) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају браниоци окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што суштински ову повреду закона образлажу тако што оспоравају и полемишу са чињеничним утврђењима у правноснажним решењима и указују на погрешну оцену утврђених чињеница, истицањем да је суд у решењима погрешно навео да је окривљени у периоду од 1980. до 2003. године више пута осуђиван због кривичног дела са елементима насиља, као и да му је тек након 10 година од ступања на издржавање казне у накнадном преиспитивању утврђен средњи степен ризика у погледу ризичног понашања и могућности понављања кривичног дела, те да је суд погрешно одбио молбу за условни отпуст окривљеног Ненада Опачића, обзиром да су у конкретном случају у потпуности испуњени сви услови из члана 46. КЗ за пуштање окривљеног на условни отпуст, јер из извештаја КПЗ Сремска Митровица о владању окривљеног током издржавања казне затвора, као и из навода представника КПЗ Сремска Митровица из усмене речи на рочишту, јасно произилази да време проведено на издржавање казне указује да је у потпуности остварена сврха кажњавања прописана чланом 42. КЗ и да се са основом може очекивати да ће се окривљени и на слободи добро владати и да неће вршити нова кривична дела, а што све у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцене утврђених чињеница у правноснажним решењима.

Из изнетих навода произилази да се нижестепена решења суштински побијају због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене утврђених

чињеница, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а да се суштински указује на недозвољени законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његових бранилаца, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног Ненада Опачића, адвоката Б.Д.-П. и В.Х., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.